

nu kun tre tilbage, som her foreslaas forhøjet med 100 pCt.

Jeg skal anbefale samtlige disse Ændringsforslag til Vedtagelse af det høje Ting.

Rode: I Betænkningen er optaget den sædvanlige Skrivelse om Kassebeholdningens Størrelse. Paa Sp. 171 findes opført en Gæld fra Statskassen til „Det store Nordiske Telegraf-selskab“ paa 8 600 000 Kr.; paa Sp. 186 hedder det om denne: „Ifølge Overenskomst med „Det store Nordiske Telegraf-selskab“ har dette til forskellige Tidspunkter overladt Statskassen Beløb af sine disponible Midler som Indlaan. Disse Beløb udgør pr. 30. November 1920 8 600 000 Kr. Beløbene forrentes med 1 pCt. under Nationalbankens Diskonto“ — altsaa med 6 pCt. Under en Forhandling i Landstinget den 14. Januar blev dette Forhold fremdraget af Landstingsmedlem, tidligere Finansminister Dr. Brandes. Den højtærede nuværende Finansminister svarede følgende paa Henvendelsen: „Dernæst undredes det ærede Medlem over at se, at der var indsat ganske midlertidigt 8 Mill. Kr. fra „Det store Nordiske Telegraf-selskab“ i Statskassen. Ja, det er ganske vist sket, og Folketingets Finansudvalg har ikke fundet noget at indvende derimod.“ Denne Bemærkning maa jeg gøre Indsigelse imod. Meddelelsen om et Laan i „Det store Nordiske Telegraf-selskab“ har ikke, saaledes som man eventuelt kunde formode af den højtærede Finansministers Udtalelser, forinden været forelagt Finansudvalget. Det, den højtærede Finansminister maa sigte til, er altsaa, at der er afgivet en Meddelelse til Finansudvalget. Men denne Meddelelse er afgivet i en Skrivelse fra Finansministeriet den 11. December i Fjor, og saa vidt jeg ved, var den end ikke trykt eller omdelt til Medlemmerne, da Finansudvalget i December rejste hjem. Den har i alt Fald aldrig været Genstand for nogen Diskussion eller Omtale. Det ommeldte Forhold er først ved senere Gennemlæsning af denne Meddelelse blevet bekendt for Medlemmerne. Den højtærede Finansminister kan altsaa ikke paa nogen Maade paaberaabe sig, at Finansudvalget ikke har fundet noget at indvende derimod. Han tilføjer derefter: „Men hvis der fra Finansudvalgenes Side møder mig den fjerneste konstitutionelle Betænkkelighed overfor denne Sag, kan dette Beløb saa meget vel tilbagebetales. Jeg har ikke ment, der

var noget betænkeligt derved, det er jo ganske midlertidigt.“ Vendingen er lidt besynderlig, thi det synes altsaa dog, som om den højtærede Finansminister har haft nogle Betænkkeligheder, men han har overvundet disse Betænkkeligheder. Jeg tror imidlertid, at den højtærede Minister, hvis han har haft nogle Betænkkeligheder, ikke burde have overvundet dem, thi Forholdet er jo ganske klart dette, at den højtærede Finansminister for Øjeblikket har optaget et Laan i „Det store Nordiske Telegraf-selskab“ paa 8 600 000 Kr. og forrenter det med 6 pCt.; og et Statslaan kan ifølge Grundlovens Bestemmelse ikke optages undtagen ved Lov. Jeg tror derfor, at den højtærede Finansminister i Henhold til den Udtalelse, han har fremsat i Landstinget, snarest muligt bør afvikle dette Laan, saa at man kan vide sig paa fuldkommen sikkert konstitutionelt Grundlag, nemlig dette, at Staten ikke optager noget som helst Laan hverken hos et Telegraf-selskab eller et Handelsselskab eller nogen Bank, uden at en Lov har givet Bemyndigelse dertil, bortset fra den Bemyndigelse til en Overtrækning af Kontoen i Nationalbanken, til hvilken der foreligger Rigsdagens Tilslutning. Jeg gør den højtærede Finansminister opmærksom paa, hvad jeg for øvrigt forventer han allerede ved, at da der blev søgt Tilslutning til Salget af Vildmosen, og dette Salg ordnedes paa den Maade, at Staten skulde til Ejeren af Vildmosen, Stamhuset Birkelse, afgive Købesummen i Statsobligationer, og der dernæst blev givet Stamhuset Birkelse Tilsagn om, at det, naar det som Følge af Lensloven fik et Mellemværende med Staten og skulde betale Staten med Jord eller Penge, kunde bruge denne Statsobligation til en Indbetaling i Statskassen, blev der fra min Side i Finansudvalget gjort opmærksom paa, at da denne Ordning vedrørende Vildmosen og Stamhuset Birkelse selvfølgelig ikke kunde betyde, at Jordfonden, hvilken der efter Jordloven var tillagt visse bestemte Beløb, blev unddraget de Beløb, som stammede fra Stamhuset Birkelse, vilde det, saafremt der saaledes fra Birkelse indbetaltes en Statsobligation, som eventuelt maatte sælges, være nødvendigt for Finansministeren at søge Lovhjemmel hertil, idet da Salget af denne Obligation var lig med Optagelse af et Statslaan. Det blev tilsagt mig, at denne Udtalelse skulde blive bragt videre til Finansministeren, derigennem vilde han vide, at der indenfor Finansudvalget fremdeles fast hævdes den Opfattelse, at det er al-